

Prima pagină > Căutarea unui practician în domeniul dreptului > Găsiți un expert

Găsiți un expert

Grecia

I. Listele și registrele de experți

În Grecia, experții sunt înregistrați în funcție de specializare. Registrele de experți sunt ținute de tribunale (*protodikeia*). Registrele sunt publice, dar sunt utilizate numai de către judecătorii care doresc să numească un expert. Instanța poate să numească unul sau mai mulți experți, în cazul în care consideră că problemele în cauză necesită cunoștințe specifice. În plus, instanța are obligația de a numi experți dacă acest lucru este solicitat de către una dintre părți, cu condiția ca și instanța să considere că sunt necesare cunoștințe specifice.

Pentru a fi înscrisi într-un registru, experții trebuie să solicite acest lucru.

În urma unei invitații publice (pe site-ul web oficial al instanței) de a înainta o solicitare către un tribunal civil (*politikó*) sau administrativ (*dioikitikó*), orice parte interesată poate depune o cerere scrisă, cuprinzând datele sale cu caracter personal, la grefa tribunalului, declarând că:

nu a fost condamnată și nici acuzată pentru infracțiuni (*kakourgima*) sau delikte (*plimmélima*) care să conducă la decăderea sa din drepturile politice;

nu le-a fost retrasă autorizația de exercitare a profesiei;

nu a fost decăzută din dreptul de a dispune în mod liber de bunurile proprii ca urmare a faptului că se află în insolvență sau sub tutelă;

nu este judecător, procuror sau grefier.

La finalul procedurii de solicitare, care are loc în fiecare an, se publică un proiect de registru al experților. După un termen de opoziție, registrul final este aprobat de către tribunalul format din mai mulți membri (*polymelés protodikeio*).

Pentru procedurile penale, registrul de experți este stabilit de Consiliul Judiciar al Curții pentru Delikte (*symvoulio plimmeleiodikón*), la propunerea procurorului. Experții trebuie să îndeplinească următoarele cerințe - aceștia trebuie:

să fi împlinit vârsta de 21 de ani;

să fie apti din punct de vedere juridic și să nu aibă dizabilități mintale;

să nu fi făcut obiectul unei condamnări pentru infracțiuni sau delikte, care să conducă la decăderea lor din drepturile politice sau la destituirea din serviciul public;

să nu le fi fost retrase autorizațiile de exercitare a profesiei;

să nu fi contribuit la cauzarea situației care face obiectul expertizei;

să nu fie judecători, procurori, secretari sau grefieri cu atribuții în cadrul procedurilor în cauză;

să nu fi fost condamnați pentru aceeași infracțiune ca persoana trimisă în judecată și

să nu fie soțul/soția, fratele/sora sau o rudă apropiată a învinutului.

Experții pot fi eliminați din registru, dacă doresc acest lucru, dacă nu mai îndeplinesc cerințele sau dacă autoritatea competentă decide acest lucru.

II. Calificările experților

Pentru a fi recunoscuți ca experți, aceștia trebuie să fie membri ai unui organism profesional.

III. Remunerația experților

În procedurile penale, remunerația expertului este plătită de stat. În ceea ce privește acțiunile civile, reclamantul trebuie să plătească un avans pentru cheltuielile cu experții numiți de instanță. La sfârșitul procesului, cheltuielile trebuie să fie suportate de către partea căzută în pretenții. În anumite condiții, părțile pot să obțină asistență judiciară cu privire la remunerația expertului.

IV. Răspunderea experților

Experții sunt ținute răspunzătoare în temeiul dreptului contractual general și al dreptului răspunderii civile. Aceștia nu au obligația de a-și acoperi răspunderea potențială prin intermediul unei asigurări de răspundere civilă profesională.

V. Informații suplimentare privind procedurile care implică experți

Principalele dispoziții legale aplicabile expertizei judiciare în Grecia sunt articolele 368-392 din Codul de procedură civilă elen (*kódikas politikís dikonomías*), Decretul regal nr. 566/1968 și articolul 20 alineatul (7) din Legea 2882/2001 [Codul privind exproprierea (*kódikas anagastikón apallotrióseon*)]. De asemenea, de la caz la caz, se pot aplica articolele 159-168 din Codul elen de procedură administrativă (*kódikas dioikitikís dikonomías*) și articolele 183-203 din Codul elen de procedură penală (*kódikas poinikís dikonomías*).

Instanța are puterea de apreciere pentru a dispune administrarea probelor, deoarece obiectivul stabilirii adevărului prevalează. Singura limitare a acestei puteri este principiul contradictorialității.

1. Numirea experților

Experții pot fi numiți de către instanță și de către părțile implicate. Numirea experților în cadrul procedurilor administrative este similară cu cea din cadrul acțiunilor civile. În cadrul procedurilor inițiate în fața unei instanțe penale, expertul poate fi numit de către procuror sau de către instanță, în faza de investigare. În acest scop, există un registru diferit de cel utilizat în cadrul acțiunilor civile, iar expertul trebuie să îndeplinească cerințe mai stricte decât în cadrul acțiunilor civile sau al procedurilor administrative.

(a) Numirea de către o instanță

Instanța civilă are puterea de apreciere pentru a numi un expert fie din oficiu, fie la cererea expresă a unei părți, dacă faptele relevante nu pot fi stabilite în alt mod. În acest caz, audierea este amânată până la o dată ulterioară prezentării raportului de expertiză. Instanța este liberă să numească orice persoană pe care o consideră adecvată să acționeze în calitate de expert. Expertul trebuie să raporteze instanței orice conflict de interese. Experții numiți de instanță au acces la dosare.

(b) Numirea de către părți

În Grecia, există trei tipuri de experți numiți de către părți: consultanți tehnici (articolele 391-392 din Codul de procedură civilă, articolul 167 din Codul de procedură administrativă, articolul 204 și următoarele din Codul de procedură penală), experți extrajudiciari și martori experți. Consultantul tehnic este numit de către parte cu scopul de a monitoriza acțiunea unui expert numit de instanță. Expertul extrajudiciar este ales de către partea respectivă. Raportul

expertului trebuie să fie invocat și prezentat de către părți; în caz contrar, acesta este respins ca inacceptabil. Dacă sunt îndeplinite aceste cerințe, instanța examinează în mod liber și evaluează avizul expertului. Raportul nu se consideră a fi probă. Mai degrabă, acesta este legat de temeiul juridic pe care se bazează susținerile părții. Martorii experți sunt martori care au cunoștințe științifice sau tehnice speciale și care sunt audiați de instanță. Instanța judecătorească poate decide dacă să își întemeieze motivarea hotărârii pe avizul expertului. Instanța poate să își fundamenteze hotărârea pe avizul expertului, chiar dacă raportul de expertiză a fost prezentat în condițiile încălcării regulamentului de procedură. Totuși, dacă încălcarea regulamentului de procedură este semnificativă, se consideră că raportul de expertiză nu există. În acest caz, judecătorul nu își poate întemeia motivarea hotărârii pe avizul expertului.

2. Procedură (civilă)

Experții numiți de instanță pot fi interogați de consultanții tehnici ai părților, dacă părțile au numit astfel de consultanți. Singura obligație a expertului este aceea de a prezenta un raport. Experților numiți de către părți li se permite să ia legătura cu părțile pe parcursul procedurii, în timp ce experții numiți de instanță au nevoie de încuviințarea instanței în acest sens.

(a) Raportul de expertiză

În Grecia, în cadrul procedurilor care implică experți, nu este obligatoriu un raport de expertiză preliminar. Raportul principal poate fi prezentat în scris sau verbal. Atunci când își prezintă raportul, experții nu trebuie să urmeze o anumită structură.

În cazul în care instanța consideră că raportul este incomplet sau în cazul unui abuz în serviciu nejustificat din partea expertului, instanța, din oficiu sau la cererea părților, poate să dispună elaborarea unui nou raport sau a unui raport suplimentar. De asemenea, instanța poate obliga expertul căruia i se impută un abuz în serviciu nejustificat la plata taxelor judiciare.

Raportul de expertiză poate fi contestat prin declarațiile părților și printr-o contraexpertiză.

(b) Ședința de judecată

Judecătorul dispune participarea expertului la o ședință de judecată numai în cazuri excepționale.

Informațiile prezentate aici au fost colectate pe parcursul proiectului Find an Expert (Găsește un expert), de la persoane de contact din fiecare țară selectate de Institutul European de Expertiză și Experți (EEEI).

Ultima actualizare: 14/06/2024

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.